

) 4 (

11.

Så drickom då alla kometernas skål,
 så många de än kunna vara —
 de falska profeter må brännas i bål,
 hvarvid man ej bränne bör spara.

12.

Så klingom med gläsen, vår huldrika jord,
 vi önska million-årig lycka,
 att ingen komet i vår stjärnklara nord
 den sköna för hårdt månde trycka.

Wisa,

i anledning af den innewarande År 1835
 förväntade

K o m e t e n.

Melodi: Se solen hur präktig och skön hon går ner.

Stockholm,
 Elméns och Granbergs Tryckeri, 1835.

Låt falska Profeter få ännu en gång
förkunna vårt jordflots förstöring,
och måla Kometen båd' tjock och lång,
så har han med oss ej beröring.

2.

Helt troligt han närmas vår huldrika jord,
för att courtisera den sköna,
med swansen, och wisa'n de lärde i nord,
att hwad han gör med den utdöna.

3.

Wid bålen wi hälsa din ankomst just först,
i fall du för het skulle vara,
att du med ett glas må få släcka din törst,
sen har det med oss ingen fara.

4.

Och nordiska flickan, den trognaste mö,
hwar aften sin famn åt dig sträcker
med liljekullar hwhita som nyfallen snö,
så länge wiften här råcker.

5.

Och sång i palatset, i lojan, på frog
Kan höjas hwar qwål till din ära,
och prisa, hur wisligt din restour du tog,
att ej komma någon för nära.

) 3 (

6.

Men posito om och Kometens courtice
för närgången möjligt skall blifwa;
af ålfarn det wore den största sottice,
att sådana sparkknuffar gifwa.

7.

Sin sköna, vår jord, att hon ramla omkull,
så stark kan ej kärleken vara.
Nej! Birigbuk, gläd dig än åt ditt chatull,
och fortsar att swälta och spara.

8.

Och du som på årans och lyckans höjd står
förutan Kometknuff kan falla,
ju högre du stiger, des mera du får
dig agta af jordsöner alla.

9.

Och du som i wållust, i sus och i dus
tillbringar den owisa tiden,
ej frugta Kometen och tøm dina krus,
snart njutningens tid är förliden.

10.

Men njut så att ånger ej följer ditt spår
bland nöjen i jordlifwets hwimmel;
men njut så att nödens oförskade tår
dig öppnar på jorden en himmel.